

Församlingens ledning

FÖR MALMÖ PINGSTFÖRSAMLING

Av Nils-Erik Claesson, mars 2008

Dokumentet har antagits 2009-01-11 i
församlingsmötet för Malmö Pingstförsamling

Dokumentet har antagits 2008-03-27 av
församlingsledningen i Malmö Pingstförsamling

1.

Ledarskap i församlingen

Ledarskap är ett av de begrepp som hela tiden debatteras i vår omvärld. Modellerna har skiftat mellan ”stormöten” med allas delaktighet till starka ledares direktiv, ledningsgrupper och där beslut fattats i konsensus eller majoritetsbeslut. Kulturen för hur beslut fattas och verksamheter leds varierar i samhället.

Församlingen är också en del av vårt samhälle. Vår tolkning av Bibeln och våra upplevelser av Jesus Kristus ligger till grund för vårt församlingsarbete och för hur vi vill leva våra liv. Med den bakgrunden för vi samtal om utformningen av våra gudstjänster, missionsarbetets utveckling, förstärkning av omsorgsarbetet, användandet av olika kanaler för media och hur församlingen ska ledas. Denna pågående process är en förutsättning för tillväxt inom alla områden.

I detta dokument presenteras en modell för Malmö Pingstförsamlings ledning med avsikten att bredda engagemanget, skapa närhet mellan församlingsledningen och församlingsmedlemmar och skapa forum för det teologiska och visionära samtalet.

Ser vi på ledarskap i församlingar ur ett internationellt perspektiv så finns det många olika ”skolor”. Oftast fungerar de bra eftersom det är människor ur den egna kulturen som är ledare i sin egen kultur. Hierarkin i en asiatisk församling an för oss verka för oss främmande, men den fungerar i sitt sammanhang. På samma sätt kan personkulten i USA skapa en onyanserad fokusering på pastorn. Troligen ser människor från andra kulturer på oss med snarlik undran.

Vi kan lyfta fram olika modeller för församlingens ledning och lära av varandra, men vi tolkar Guds ord i det som är vår kontext. Därför kan vi aldrig kopiera en ledarmodell, utan måste ”erövra” den. Den måste bli vår och det måste ske utifrån Guds ord och vår upplevelse av Jesus Kristus. De konkreta lösningar vi finner måste utgå från principerna i Guds ord och kunna tillämpas i vår miljö.

Historiskt har svenska pingstförsamlingar av tradition format ledarskapet genom att tillsätta äldste. I Guds ord beskrivs tillsättandet av äldste som en grundläggande funktion för att konfirmera en församling. ”Tillsätt äldste...” Det var uppmaningen till ledarskapet i Guds ord.

Vår tids tillämpning på ledarskapsmodeller i församlingarna har präglats av en strävan att forma församlingsledningen i enlighet med den första församlingens struktur och i vår situation även enligt traditionen i Pingströrelsen.

Med åren har vår tradition visat på en tröghet i vårt sätt att forma ledarskapet. Det finns en naturlig förklaring till denna tröghet. Församlingens äldste är en stor del av ”hjärtat” i församlingen – pulsen för församlingen. Inställningen har därför oftast varit att vara försiktig och avvaktande till förändringar. Av erfarenhet har man insett, att blir det fel så får det konsekvenser i många år osv.

Vi tror att församlingen i varje tid och kultur bör bygga sin ledningsstruktur utifrån sina unika förutsättningar med det självklara syftet att förverkliga Guds vilja. Med den öppenheten och ödmjukheten kan vi samtala om strukturer och modeller, utan att vara låsta vid vår egen historia. Många växande församlingar med varierande strukturer visar att formerna inte är det viktiga utan funktionerna.

I vår egen historia finns det grundstenar i församlingsbygget, som varit och är viktiga och som vi ska vara rädda om. Vi ska fortsätta att identifiera oss med Guds ord och tillämpa det i vårt sammanhang. Men det innebär att vi tillåter oss att pröva tidigare former för att behålla eller förändra dem utan att avvika från undervisningen i Guds ord. Avsikten är att finna de arbetssätt, som vi tror på bästa sätt är till välsignelse för församlingen och för dess uppdrag i samhället.

NÄRHET TILL MÄNNISKOR

Vår kultur präglas idag till stor del av egoism och egennytta. Ofta är inställningen hos människor, att ”det som är bra för mig stöder jag”. Det skapar ett kallare samhälle och en hårdare miljö. Vår vision är ”Gemenskap som förvandlar våra liv”. Hela församlingen ska vara inriktad på relationer, närhet, gemenskap och värme. Då måste även ledarskapet få möjlighet att leva i sitt ledarskap utifrån vår vision.

Avsikten med detta dokument är inte att undervisa om uppdraget som församlingsledare. Men i förändringen som föreslås finns en förhoppning att församlingsledningen ska få en större närhet till församlingen.

Bland de bilder som används för att beskriva församlingens ledning är undervisningen om församlingsledarna som herdar för hjorden väl förankrad i Guds ord. Det lyfts fram i **1 Petr 5:2** ”Var herdar för hjorden som Gud har anförtrott er och vaka över den, inte av tvång utan självmant, så som Gud vill, inte av vinningslystnad utan av hängivenhet. Uppträd inte som herrar över dem som kommit på er lott, utan var föredömen för hjorden”.

Ibland har ansvaret för församlingen blivit så stort att herdefunktionen näst intill blivit en kontrollinstans. Många av oss har dåliga erfarenheter av detta. Det har funnits en iver att skydda Guds församling, som ibland gick några steg för långt och istället sargade hjorden. Avsikten var rätt, men metoden fel.

Bilden om ”herdar och en hjord” talar om ansvar, men framför allt om omsorg, närhet, värme och tillit. Jesus beskrev detta i liknelsen om den ”Gode herden” i **Joh 10**. Där talas om att ”gå före... känna igen hans röst... ge sitt liv...”, en stor närhet mellan herden och hjorden. Hela undervisningen talar om ”att bry sig” och att vara nära.

I den mångkulturella miljö som vi lever i behöver vi ledare som också är herdar, eller om man så vill ”andliga föräldrar”. Ledare som ”bry sig” om andra och som lever nära människor och vet vad hjorden behöver.

MEDVETENHET OM TJÄNSTEN – KALLELSEN

Medvetenheten om sin tjänst var en viktig grundsten för Paulus. Han inledde oftast sina brev till församlingarna och sina medarbetare med att skriva ”Från Paulus Kristi Jesu apostel...”. Ingen av oss gör den sortens anspråk, men vi lär oss av hans medvetenhet för det uppdrag han hade.

När Paulus skrev till sin medarbetare Timotheos lyfte han fram vikten av denna inre längtan och medvetenhet till tjänst, som oftast uttrycks med ordet *kallelse*.

”Den som önskar bli församlingsledare eftersträvar ett viktigt arbete...” **1 Tim 3:1**. Här presenteras kallelsen som en önskan, eller med 1917 års översättning: ”Om någons håg står till...”. Oavsett kallelsens inriktning är det vår längtan, önskan, passion och den är nedlagd i

oss. Ingens kallelse är identisk med den andres och hur kallelsen växer fram skiljer sig alltid åt. Gud låter det ske på ett personligt sätt. Frukten av det är en medvetenhet till tjänst i Guds rike. Samtidigt är allt vårt tjänande beroende av omgivningens förtroende.

När Paulus ger riktlinjer till församlingen i Efesos talar han om ledarskapet. *”Så gjorde han några till apostlar, andra till profeter, till förkunnare, till herdar och lärare...” Ef 4:11.* Det kapitlet inleds med *”leva värdigt er kallelse...”*. Kallelsen låg i botten för det som sedan följde av andliga tjänster.

Rom 11:29 talar om kallelsen: *”Gud tar inte tillbaka sina gåvor och sin kallelse”*. Tolkningen av denna mening har bland annat blivit att uppdraget är för hela livet. Bibelordet talar egentligen om Israels slutliga räddning och den kallelse, som de ägt genom hela historien som Guds folk. Tillämpningen borde snarare vara, att Gud inte ångrar de gåvor och den kallelse som församlingen har fått. Det finns andra exempel i Guds ord som talar om människor som *”utvaldes av Gud i moderlivet”* och som levde starkt i sin tjänst.

Detta har tillsammans gett en stor tyngd i tillsättandet av församlingsledare. Det har handlat om en livslång överlåtelse till församlingen. För många har detta varit grunden som burit även när det varit svårt. Överlåtelsen går in i djupet på ledarskapet. Det gäller allt.

Därför blir det också dramatiskt när det i vår tid finns församlingsledare som väljer att avsluta sin uppgift. Har kallelsen försvunnit? Var det inte mer än så? Var finns hängivenheten? I den situationen kan känslan uppstå av brist eller svek i förhållande till kallelsen, när det istället borde präglas av tacksamhet för den tjänst som utförts.

Vi behöver finna ett förhållningssätt där vi bejakar människors kallelse till tjänst. Men också vara beredda att bejaka dem som så önskar en förändrad tjänst, eller när de under en tid vill dra sig tillbaka för att pröva sin kallelse och tjänst.

LEDARE UTSER LEDARE

Vår vilja är alltid att leva mitt i Guds ords riktlinjer för våra liv och vår församling. Detta gäller även hur vi formar vårt ledarskap och hur vi tillsätter nya ledare. Guds ord visar att det var Paulus, Timotheos och de andra ledarna som utsåg ledare i församlingarna.

Apg 14:23 *”I varje församling utsåg de också äldste, och efter bön och fasta anförtrorde de dem åt den Herre som de hade kommit till tro på”*.

Tit 1:5 *”När jag lämnade dig kvar på Kreta var det för att du skulle ordna det som återstod att göra och tillsätta äldste”*.

Guds ord visar att det var ledarskapet som utsåg dem som skulle bli ledare. Så har det även varit i vår församling och där sker ingen förändring. Men de som föreslår nya ledare och de som föreslås vet att de bör vara väl förankrade i församlingen och ha dess förtroende. Så väljs ledarna av församlingen på förslag av ledarskapet, som alltså utgör valberedning.

Med lite självkritik kan vi konstatera att det finns en risk att detta leder till att ledningen utser människor som har tendens att vara *”ja-sägare”*. Inte för att vi önskar konfrontationer, men en ledare måste våga stå för sin uppfattning och samtidigt med öppenhet möta andras åsikter och tankar. Detta måste ske så att förtroendet består även när olika kulturer, uppfattningar, erfarenheter och idéer bryts mot varandra.

Varje ledares förtroende är avgörande för tjänsten. Paulus var medveten om detta och **Apg 16:1–3** beskriver hur han tar hänsyn till omgivningen när han utser Timotheos som sin medarbetare.

Paulus visste, att ingen ledare kan fungera i större utsträckning än sitt förtroende. Även om det finns en kallelse och medvetenhet, så går det inte att vara i tjänst utan förtroendet från dem man ska leda. Paulus tog med sig Timotheos på sin resa. Han tränade honom in i uppdraget. Timotheos fick lära av Paulus enligt den bibliska principen, att det är ledare som träna nya ledare.

Bill Hybels, som leder den växande församlingen i Willow Creek, skriver i sin bok *Ledarskap: "Teorierna om ledarskap skiljer sig visserligen åt, men så mycket är säkert som att det krävs en ledare till att träna upp en annan ledare. Skriv upp det! Jag säger det en gång till: En ledare lär sig bäst av en annan ledare."*

Det finns i ett andligt ledarskap, en erfarenhet, som bara fås i ledarfunktionen. Man bär ansvaret och måste ta konsekvenserna av sina beslut. Konsekvenserna är inte nya produkter som ska säljas, eller krassa tillväxtfaktorer i organisationen. Det handlar om människors känslor, tankar, framtid, upprättelse – sådant som oftast måste hanteras med fast och trygg hand och samtidigt med ömhet, värme och närhet.

Vi vill i vår församling finna de ledare som redan nu fungerar som ledare. De som idag står i ledarskap, formellt eller informellt och där valet av dem som ledare endast bekräftar den tjänst de redan har i församlingen. Det kan också vara potentiella ledare som utses, eftersom ledarskapet växer bäst i en miljö av ledarskap.

SYFTET MED FÖRÄNDRINGEN

Syftet med förslaget till förändring är att skapa förutsättningar för att följa vår vision *"Gemenskap som förvandlar våra liv"*. En del av detta är en ökad öppenhet, flexibilitet, förnyelse och en mångfald i ledarskapet.

Vi vill att närheten mellan ledarskapet och församlingen ska öka.

Vi vill att människor ska leva i sin kallelse med glädje. Det är ett ansvar att leda Guds församling, men det ska inte vara en press som krymper människor i deras inre liv.

Vi vill att de som är ledare ska växa i en miljö av ledarskap. En miljö som bekräftar och utvecklar medarbetare i ett sunt ledarskap i relation till hela församlingen.

Vi vill se en mångfald av andliga tjänster och gåvor i församlingen och dess ledning. Där församlingen lever i ett flöde av det som den Helige Ande vill ge.

Vi vill att ansvar och vision ska finnas i samma forum. Idag är det åtskilt i styrelse och församlingsledning.

2.

Församlingens ledning

Det finns många olika modeller för hur en församling kan formas. I **1 Tim 3:15** säger ändå Guds ord ”*vi bör veta hur man bör uppföra sig i Guds hushåll – den levande Gudens församling*”. Detta avslutar undervisningen om församlingsledare/äldste och diakoner/församlingstjänare/medhjälpare. Eftersom Guds ord måste vara tillämpligt i alla kulturer, så måste vi applicera undervisningen i vår egen miljö. Det innebär att formerna kan skifta, men i församlingen finns alltid ett behov av ledarskap, som är inriktat i sin tjänst enligt undervisningen.

När Petrus fick tilltalet i **Apg 10** att gå och besöka Cornelius, så var det utmanande. Det var gränsöverskridande och helt mot den dåvarande traditionen och kulturen. Han beslutade sig för besöket efter att ha grubblat och funderat över synen han hade fått.

Församlingens arbete kännetecknades av öppenhet, nya insatser, bearbetning, bön, strategiska samtal och reflektion.

FÖRSAMLINGSSTYRELSEN

Församlingsstyrelse utgörs av både *diakoner* och församlingsledare. Både församlingsledarna och diakonerna ska ha en medvetenhet om sin kallelse och sitt uppdrag och vara trygga i sin ledarroll enligt det som tidigare sagts.

Vi har sett att oavsett funktionen är det viktigt att äga förtroende i församlingsstyrelsen och förtroende bland dem som ska betjäna. För att ge uttryck för detta förtroende väljs och avskiljs alla av församlingen.

Församlingsstyrelsen har i sig olika tyngdpunkter i sina funktioner som församlingsledare och diakoner. Vilket beskrivs senare i dokumentet.

Församlingsstyrelsen ska bära visionen för församlingen och ha ansvaret för församlingen inom alla områden. Visionen ”*Gemenskap som förvandlar våra liv*” ger inriktningen för församlingsledningens arbete. Nedanstående beskrivning kan fyllas på med fler detaljer, men den ger en inriktning för ansvaret:

Tillsammans ska församlingsledarna och diakonerna vara bärare av visionen för församlingen och vara delaktiga i det visionära samtalet.

Församlingsstyrelsen har det teologiska ansvaret.

I församlingsstyrelsen bearbetas strategin för församlingen. Församlingsstyrelsen formulerar målsättningen och ger ramarna för de olika verksamheterna och följer upp både verksamheterna och ekonomin.

Församlingsstyrelsen är ansvarig inför församlingen.

Uppdraget som församlingsledare och diakon har man så länge som det finns förtroende och så länge man är kvar som ledare.

Uppdraget kan tidsbegränsas till 3 år med möjlighet till förnyade 3-årsperioder.

Församlingsstyrelsen möts troligen 4–6 gånger per år. Församlingsstyrelsen leds av en ordförande som är förtroendevald. Samma person är också ordförande i församlingen. Det bör finnas två viceordförande varav församlingens föreståndare är en av dem.

DIAKONERNA

– *”sätter dem till sådana uppgifter”*

Apg 6:1–7 är det bibelord som är ledande för vår tanke för dessa ledare. Vi vet att omgivningen lätt uppfattar ordet församlingstjänare som en hierarkisk definition och därför använder vi fortsättningsvis ordet diakon. Guds rikes förhållningssätt är tjänandet, men i beskrivningen av uppdraget blir det lätt fel association i vår kultur.

Sammanhanget i **Apg 6** är att de *”grekisktalande judarna klagade...”* och det medförde att apostlarna hade ett krismöte och beslutade att *”välj ut sju män bland er som har gott anseende och är fyllda av ande och vishet så sätter vi dem till sådana uppgifter.”*

Det var ledare, som hade förtroende hos dem de skulle betjäna och som var andligt utrustade. De fick detta specifika ansvar – *”sätter dem till sådana uppgifter”*.

Varje diakon i församlingen ska äga församlingens och församlingsstyrelsens fulla förtroende, samt även i den verksamhet där de utövar sitt ledarskap. Kvalifikationen för diakonerna är att de lever med och är engagerade i församlingen och verksamheterna. Det medför att när tjänandet i verksamheten/uppdraget upphör, så lämnas också uppgiften som ledamot i församlingsstyrelsen.

Utöver kompetens är karaktären viktig i allt ledarskap. **1 Tim 3:1–13** beskriver en del av den karaktär som bör finnas i ledarskapet. När vi läser det ser vi vår svaghet och känner beroendet av den Helige Ande i vår tjänst.

Vi följer den första församlingens intention när vi tillsätter diakoner till församlingsstyrelsen:

De utsåg diakoner som levde mitt i församlingen.

De hade förtroendet i församlingen och hos dem de betjänade.

De hade närhet till människorna.

De utsågs för specifikt ansvarsområde i sitt ledarskap

Vi tror att diakonerna i vår församling:

Entusiasmerar människor inom den verksamhet som de är engagerade i.

Är närvarande i gudstjänsterna.

Betjänar människor i HHN, i samtal och förbön och är delaktiga i gudstjänsterna.

Ingen ledarfunktion är statisk och därför sker det förändringar i tjänsten och även variation av diakoner. Vi vill bejaka de gåvor som Gud har lagt ned i vårt ledarskap och välkomna den mångfalden.

FÖRSAMLINGSLEDARE

– *”herdar för hjorden”*

I bibeln möter vi begreppen församlingsledare och äldste för de ledare som ansvarade för församlingen. Paulus var tydlig med att hans medarbetare skulle tillsätta äldste i de nybildade församlingarna. Det finns naturligtvis en kulturell anknytning i uttrycken som han använde.

För oss leder ordet äldste lätt bakåt i tiden och det kan vara både positivt och negativt.

Oftast beror det på vilka människor vi associerar till och den lokala situationen. Oavsett det så förknippar nog många av oss begreppet äldste med livslång tjänst, plikt, försiktighet i

förändringsprocesser mm. Även vi har fyllt begreppet med vår egen förståelse av ordet äldste. Vi använder här därför genomgående ordet *församlingsledare*.

Församlingsledarna var de ledare som hade ansvar för hela församlingen. De tog tag i krissituationen i den första församlingen. De stod bakom diakonerna som utsågs att betjäna församlingen enligt **Ap 6**.

Varje församlingsledare ska äga församlingens och församlingsstyrelsens fulla förtroende. Kvalifikation är att de har andlig mognad och erfarenhet. De accepterar också en mer offentlig funktion i församlingen. Även här gäller det som tidigare sagts om diakonerna. Det medför att när tjänsten upphör, så lämnas också uppdraget som ledamot i församlingsstyrelsen.

Karaktären som beskrivs i **1 Tim 3:1–13** och **Tit 1:5–9** är närgången. Ingen når ända fram. Men karaktären är avgörande för att långsiktigt bygga förtroende som skapar trygghet för församlingen. Oavsett om tjänsten är församlingsledare eller diakon så förväntas vi alla ha samma ödmjukhet och respekt inför honom som kallat till tjänst som inför dem som betjänas och inför alla dem som tillsammans deltar i tjänst.

***Vi följer Guds ords inriktning
när vi tillsätter församlingsledare.***

De hade förtroende och ägde tillit från hela församlingen.
Församlingsledarna fokuserade ”ordet och bönen tjänst”.
De ägde ett tydligt ledarskap. ”Vara herdar för hjorden”
De ansvarade för hela församlingen.

Vi tror också att församlingsledarna ska:

Entusiasmera hela församlingen genom sitt ledarskap
Stödja *funktionsansvariga ledare* (se kommande förklaring)
och pastorerna
Vara regelbundet närvarande i gudstjänsterna
Vara delaktiga i att betjäna människor i HHN, i samtal och förbön

Församlingsledarna fokuserar mer på de andliga tjänster som beskrivs i **Ef 4:11–16**. Även om vi inte så ofta talar om apostlar och profeter osv. så vill vi se att ledarskapet tänker i linje med vad bibelordet säger angående församlingsbyggande, andlighet, utåtriktad verksamhet, omsorg och undervisning.

3.

Ledning av verksamheter

Församlingens vision ”*Gemenskap som förvandlar våra liv*” är det vi tillsammans vill se i vår församling. Strategier och målsättningar för att förverkliga detta processas av församlingsstyrelsen i dialog med församlingen och fastställs av församlingen. Detta uttrycks i verksamhetsplaner och presenteras i en budget för alla verksamheterna i församlingen.

Alla ansvariga får klart definierade uppdrag och mandat från församlingsstyrelsen för att leda, utveckla, nyrekrytera, informera, ha budgetansvar mm för sitt ansvarsområde.

För att forma en trygg arbetsmiljö är det viktigt att ansvariga i olika funktioner har en karaktär, som ger förtroende. En ledare måste alltid ha förtroende för att kunna utöva sitt ledarskap.

För att på bästa sätt kunna fungera i sin tjänst behövs även kompetens. Den varierar naturligtvis utifrån det uppdrag som ska utföras. Här behöver vi utbilda nya medarbetare i församlingen så att vi får en bredd och mångfald i tjänst.

I alla team är det viktigt med personkemin. Det måste finnas förutsättningar för en öppen dialog, sårbarhet i relationer och förståelse för varandras sätt att reagera i olika situationer. Vi tror därför att ansvariga ledare ska få frihet att forma team runt sig som tillsammans utför det uppdrag de fått på sitt bord.

LEDNINGSGRUPPENS UTFORMNING

Ledningsgruppen består av föreståndaren, ett par av pastorerna, ekonomiansvarige, samt några personer i församlingsledningen.

Ledningsgruppen blir den operativa ledningen för församlingen och ska genomföra det, som församlingsstyrelsen beslutar. Ledningsgruppen är ”*motorn*” för att leda och utveckla arbetet tillsammans med församlingsstyrelsen och funktionsansvariga.

Ledningsgruppen ansvarar för de offentliga mötesplatserna, såsom, gudstjänster, böneskolan, Alpha, 55+ osv. Oftast finns det arbetsgrupper som leder och planerar dessa verksamheter.

Genom ledningsgruppen följs arbetet i de olika funktionerna, nya initiativ bearbetas, pågående verksamheter utvärderas, koordinering sker mellan olika funktioner osv.

Ledningsgruppen leds och utses av föreståndaren och har troligen en mer informell karaktär och möts

2–3 gånger per månad.

FUNKTIONER” SKAPAR SAMMANHÅLLNING

De verksamheter som är relaterade till varandra förs samman i det som kallas ”funktion” och i exemplet här blir det ”medlemsfunktionen”. Större delen av verksamheten i medlemsfunktionen drivs genom de olika arbetsgrupper som formas. För varje sådan verksamhets arbetsgrupp finns en ansvarig som t.ex. för besöksgruppen, omsorgsgruppen,

välkomna nya medlemmar, själavård osv. *Funktionsledaren* får (i detta exempel) ansvaret för att samordna och leda detta i medlemsfunktionen.

Vi har idag flera sådana övergripande funktioner (se skissen) men de tydliggörs än mer i den nya strukturen.

Målsättningen är att det alltid skall finnas en person som har ett ansvar för respektive funktion. Det finns genom detta någon som på så sätt håller samman verksamheterna. Som förhoppningsvis minimeras dubblering i planering och administration, men framför allt fokuserar på arbetet så att rätt saker görs på bästa sätt och skapar entusiasm.

Det är önskvärt att funktionsledarna utgörs av diakoner eller församlingsledare, men vi behåller en öppenhet för att det inte alltid är så.

Funktionsledarna möts till formella och informella möten regelbundet. Dessa samlingar kan vara en del av församlingsstyrelsens möten.

Det kommer att finnas en pågående dialog om funktionernas inriktning och vad som ska ingå i funktionerna. Detta kommer också att relateras till de ansvarigas kallelse och kompetens, för att på bästa sätt skapa förutsättningar för en dynamisk ledning och tillväxt.

FÖRESTÅNDARENS ANSVAR

Föreståndarens tjänst fokuseras på undervisning, själavård, ledningsansvaret för verksamheten och stöd till funktionsledarna och församlingsstyrelsen.

Föreståndaren ansvarar för undervisningen och den teologiska bearbetningen tillsammans med ledningsgruppen.

Föreståndaren har det yttersta ansvaret för medlemsvården.

Föreståndaren är självskriven församlingsledare och delar det ansvaret med övriga församlingsledare.

Föreståndaren har ansvaret för församlingens verksamheter och att rapporter gers till församlingsstyrelsen.

Föreståndaren är vice ordförande i församlingsstyrelsen och församlingen.

Föreståndaren är ansvarig för ledningsgruppen enligt beskrivningen tidigare och föreståndaren utser dem från församlingsstyrelsen som ska ingå i ledningsgruppen.

Föreståndaren utser funktionsledare, som bekräftas av församlingsstyrelsen och väljs av församlingen.

Föreståndaren ska följa arbetet tillsammans med funktionsledarna och stödja dem i deras uppdrag, samt initiera regelbundna samlingar – formella och informella – med de ansvariga. Dessa möten kan också vara ett inslag i församlingsstyrelsens möten.

Pastorerna i församlingen möts varje vecka i informella träffar. Där planeras talare, övriga medverkande, utvärdering av helgens gudstjänster mm.

IDAG FINNS FÖLJANDE FUNKTIONER I FÖRSAMLINGEN:

Musik

Ansvarig:

Musiken inkluderar allt det som relateras till sång och musik i gudstjänster, konferenser och böneskolan.

De olika sånggruppernas, solisternas och musikernas medverkan planeras av funktionen.

Den ansvarige ansvarar för att utveckla och inspirera till sång och musik oavsett kulturell tillhörighet.

Funktionen är ansvarig för musiklinjen.

Ansvaret för sång- och musik medverkan gäller inte för ”Andra kulturer”, eftersom det där förväntas vara ett engagemang från dem som ansvarar för dessa mötesplatser.

Medlemsvård

Ansvarig:

Medlemsvård inkluderar omsorgsgruppen, besöksgruppen, själavård, välkomstkommittén, ansvarig för uppvaktningarna, ansvarig för matrikeln, kontakt vid in- och utflyttning mm.

Andra kulturer

Ansvarig:

Andra kulturer inkluderar alla de olika språkgrupper, exklusive den svenska, som vi som församling riktar oss till. Det avser planering av de olika ”mötesplatserna”, nya satsningar inom och till andra kulturer, tolkning av gudstjänster, konferenser som riktar sig till särskilda språkgrupper mm.

Barn- o ungdom

Ansvarig:

Ansvarar för barn o ungdomsverksamheten i veckosamlingar, läger, familjegudstjänster, skolinsatser och övriga aktiviteter.

Hemgrupper

Ansvarig:

Ansvarar för att utveckla församlingens hemgrupper genom ledarsamlingar, material, konferenser mm

Ansvarar för att stimulera till nybildandet av hemgrupper och utarbetar riktlinjer för hur de blir integrerande.

Media

Ansvarig:

Ansvarar för församlingens media verksamhet som radio och TV.

Denna funktion ska finnas nära övriga funktioner för att spegla det som sker i församlingen.

Mission

Ansvarig:

Leder hela församlingens missionsarbete enligt nuvarande utformning. Se missionsrådets visionsdokument mm.

SERVICEFUNKTIONER TILL FÖRSAMLINGSLEDNING OCH LEDNINGSGRUPP

Ekonomi

Ansvarig:

Ansvarar för hanteringen av hela församlingens förvaltning enligt delegation som fastställs av församlingsledningen och församlingen.

Veckovärddar

Ansvariga:

Veckovärdarna ansvarar för all service runt och under de offentliga samlingarna. Här inkluderas inte de mötesplatser som ansvaras av ”Andra kulturer”.

Funktionen ska stimulera till engagemang, tvärkulturella relationer, trivsel och värme i gemenskapen.

Funktionen har en kontinuerlig dialog med husmor kring veckovärdarnas lunchansvar på söndagar.

Gudstjänstteamet

Ansvarig:

Pastorerna har ansvar för planeringen, koordinationen inför och ledningen av gudstjänsterna.

Ljud, ljus och tolkanläggning

Ansvarig:

Ansvarar för helheten av den teknik som behövs för alla offentliga samlingar, samt att det finns medarbetare som sköter den tekniska utrustningen under dessa samlingar.

Information

Ansvarig:

Ansvarar för intern och extern information som mötesprogram, långtidsplanering, information till medlemmar, församlingstidning, affischer, hemsidan mm .